

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122464446
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:6122464446.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: V. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, I., o zaplatenie 588,66 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 459,16 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 459,16 eura od 03.07.2020 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu dňa 08.11.2022, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 01.03.2023, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 588,66 eura (istina 459,16 eura + zmluvná pokuta 129,50 eura) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 459,16 eura od 03.07.2020 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 14.04.2015 Úverovú zmluvu č. W ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 8.640,- eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal tieto peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca dňa 15.04.2020 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania z dlžnej istiny. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne, bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 03.07.2020 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo dňa 03.10.2022 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy. Pokiaľ ide o špecifikáciu žalovanej sumy a prehľad splátok a úhrad, žalobca odkazuje na prílohu, v ktorej je uvedená čiastka predčasného splatenia (kalkulácia finančného vyrovnania). Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 13.313,77 eura. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 588,66 eura, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: - dlžné splátky vo výške 459,16 eura; - dlhy ostatné (zmluvné pokuty) vo výške

129,50 eura, ako sankcie, ktoré súvisia s omeškaním žalovaného a sú dojednané medzi stranami sporu. Na výzvu súdu žalobca v podaní doručenom súdu dňa 30.03.2023 uviedol, že dlžné splátky - suma 459,16 eura pozostáva zo splátok 59. vo výške 229,58 eura a 60. vo výške 229,58 eura, jedná sa o splátky do zosplatnenia úveru, teda do 15.04.2020 v súlade so splátkovým kalendárom. Žalobca ďalej uviedol, že zmluvné pokuty sú v súlade so zmluvou o úvere v časti bodu 5. Dôsledky nesplácania úveru. V prílohe zasiela žalobca zmluvné pokuty účtované žalovanému s tým, že si uplatňuje sumu 129,50 eura. Bonita klienta bola overovaná v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom v prílohe žalobca zasiela listinu k overovaniu bonity klienta. K zosplatneniu žalobca zasiela súdu listiny na preukázanie zosplatnenia úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. K doručovaniu výzvy pred zosplatnením úveru žalobca uvádza, že sa o jednostranný hmotnoprávny úkon v režime Občianskeho zákonníka resp. celkovo sa v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane.

3. Ako dôkazy žalobca predložil Opakovanú predžalobnú výzvu zo dňa 03.10.2022, ePotvrdenku, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. SUA15/001554 zo dňa 14.04.2015, Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - AUTO/MOTO (platné od 29.12.2014), Zmluvu o zriadení záložného práva č. W zo dňa 14.04.2015, Výzvu k splateniu celého úveru - zosplatnenie zo dňa 17.06.2020, Kalkuláciu finančného vyrovnanie pre predčasné splatenie a ukončenie úverovej zmluvy č. SUA15/001554 k 15.4.2020, Podací hárok č. EPH202251320, Výpis čerpania, splátok a úhrad, Poslednú výzvu pred zahájením vymáhania celého úveru zo dňa 16.03.2020, Podací hárok č. EPH193171467, Šablóna na overenie posúdenia, Splátkový kalendár, rozpis zmluvných pokút.

4. Žalovanému bola žaloba doručená, k tejto sa nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy nepredložil ani neoznačil.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti (na čl. 69) a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (na čl. 67), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 14.04.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. SUA15/001554, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 8.640,- eur za účelom financovania kúpy motorového vozidla, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 20,228773 %, RPMN vo výške 22,16 % a priemernou RPMN vo výške 12,42 %. Žalovaný sa zaviazal splácať uvedený úver s príslušenstvom v 60 mesačných splátkach vo výške 229,58 eura, s konečnou splatnosťou úveru dňa 11.04.2020, s tým, že celková čiastka splatná spotrebiteľom bola vo výške 13.774,80 eura. Žalovaný na úver neuhradil posledné dve splátky. Listom zo dňa 17.06.2020 oznámil žalobca žalovanému zosplatnenie úveru z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov a vyzval ho na splatenie celej dlžnej čiastky úveru.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 zákona 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

13. Podľa § 502 ods. 1 a 2 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

14. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

15. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. (1) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (2)

20. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady lex specialis derogat legi generali má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. V konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Po preskúmaní zmluvy dospel súd k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ. Žalobca tiež v konaní preukázal, že si splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď zároveň žalovaný splátky na úver dlhodobo platil, pričom neuhradil iba posledné dve splátky. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ má nárok na úroky a poplatky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

24. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je v rozsahu celej požadovanej istiny vo výške 459,16 eura dôvodná. V konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej zmluvy veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 8.640,- eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom. Žalovaný si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, pričom neuhradil 59. splátku vo výške 229,58 eura a 60. splátku vo výške 229,58 eura, t.j. spolu sumu 459,16 eura, na zaplatenie ktorej sumy súd žalovaného zaviazal vo výroku I. tohto rozsudku.

25. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, a preto má žalobca nárok na úrok z omeškania. Žalobca požadoval úrok z omeškania odo dňa 03.07.2020 s odôvodnením, že došlo k zosplateniu úveru, pričom priložil list zo dňa 17.06.2020. Vzhľadom na termín konečnej splatnosti úveru podľa zmluvy ku dňu 11.04.2020 však mal súd za to, že zosplatenie úveru žalobcom listom zo dňa 17.06.2020 už nemohlo mať žiadne právne účinky. Žalovaný sa teda dostal do omeškania so zaplatením 59. splátky dňa 12.03.2020 a 60. splátky dňa 12.04.2020, a teda vždy od uvedeného dňa by mal nárok na úrok z omeškania z tej-ktorej splátky. Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania až od neskoršieho dátumu 03.07.2020, súd mu od tohto neskoršieho dátumu úrok z omeškania priznal. Žalobca má nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 12.03.2020 a dňa 12.04.2020, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00 %. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (5 + 0,00 %) ročne z priznanej sumy 459,16 eura od 03.07.2020 do zaplatenia.

26. Žalobca si v konaní ďalej uplatnil nárok na zmluvné pokuty vo výške 129,50 eura s odôvodnením v žalobe, že ide o sankcie za omeškanie žalovaného dojednané medzi stranami. Na výzvu súdu, aby žalobca uviedol, akým výpočtom dospel k sume zmluvnej pokuty/zmluvných pokút vo výške 129,50 eura, ktorý výpočet bude overiteľný súdom a aby uviedol, kde boli zmluvné pokuty dojednané, žalobca doručil súdu dňa 30.03.2023 podanie, v ktorom uviedol, že zmluvné pokuty sú v súlade so zmluvou o úvere v časti bodu 5. zmluvy Dôsledky nesplácania úveru, pričom v prílohe žalobca zasiela zmluvné pokuty účtované žalovanému s tým, že si uplatňuje sumu 129,50 eura.

27. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca napriek výzve súdu riadne nešpecifikoval, z čoho jeho uplatnený nárok na zmluvné pokuty pozostáva a akým výpočtom k nemu dospel. Súd pritom poukazuje na ustanovenie § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť

odkazom na označené dôkazy. S poukazom na citované ustanovenie bolo potom povinnosťou žalobcu riadne špecifikovať uplatnený nárok na zmluvné pokuty spôsobom, z ktorého bude jednoznačne zrejmé, prečo si žalobca uplatnil práve sumu 129,50 eura a akým výpočtom k sume dospel.

28. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti s petítom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania. Medzi základné procesné povinnosti strany sporu nevyhnutné pre úspech v sporovom konaní patria povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Ich vzájomná väzba spočíva v tom, že predpokladom unesenia dôkazného bremena je primárne splnenie povinnosti tvrdenia, pričom v procese sa súdu dokazuje pravdivosť týchto tvrdení o rozhodných skutočnostiach. Žalobca si však povinnosť tvrdenia ohľadom zmluvných pokút dostatočne nesplnil, a to napriek výzve zo strany súdu. Nesplnenie takejto povinnosti má pre stranu sporu nepriaznivý dôsledok, pretože pokiaľ sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia žalobu zamietnuť.

29. Žalobca tak nepreukázal oprávnenosť výšky žalovanej sumy zmluvných pokút 129,50 eura, keď neuviedol spôsob výpočtu, ktorým k tejto sume dospel, pričom z pojednávania sa ospravedlnil, čím sa vzdal možnosti špecifikovať ju na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení vecí súdom. Žalobca odkazoval na bod 5. zmluvy a na listinu s rozpisom zmluvných pokút, avšak v zmysle ustanovenia § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Bolo by porušením zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t.j. ak by vyhľadával v listinných dôkazoch skutočnosti, ktoré má žalobca tvrdiť. Podporne súd poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/157/2015 zo dňa 02.12.2015.

30. Súd dodáva, že nebol daný dôvod na odstraňovanie väd žaloby, pretože žaloba mala všetky požadované náležitosti. Nedostatočná špecifikácia žaloby má pritom za následok zamietnutie žaloby pre jej nepreskúmateľnosť, a nie jej odmietnutie. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 26CoCsp/53/2020-158 zo dňa 28.04.2021, v ktorom odvolací súd uviedol, že „nebolo tak povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobkyňu postupom podľa ustanovenia § 129 ods. 1 C.s.p. na odstránenie väd žaloby, keďže všetky náležitosti žaloby boli zrejmé tak, že nevzbudzovali pochybnosti a neistotu o ich splnení. Bolo povinnosťou žalobkyne v zmysle čl. 8 základných princípov C.s.p. označiť skutkové tvrdenie dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti.“

31. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v časti zmluvných pokút vo výroku II. rozsudku zamietol pre nepreskúmateľnosť žaloby v tejto časti.

32. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že z predloženej listiny rozpisu zmluvných pokút (na čl. 57) spôsob výpočtu sumy 129,50 eura ani nevyplýva, keď ani kombináciou jednotlivých zmluvných pokút v celkovej výške 249,48 eura nie je možné dospieť k sume 129,50 eura. Zároveň súd poukazuje na Výpis čerpania, splátok a úhrad (na čl. 21), kde sa ako celková suma zmluvných pokút uvádza suma 249,02 eura, čo nekorešponduje s celkovou sumou zmluvných pokút v listine s rozpisom zmluvných pokút. Navyše, v listine rozpisu zmluvných pokút sa ako zmluvné pokuty uvádzajú „Poplatek z vymáhání“ v sume 9,96 eura a 120,- eur a „Penalizace“ v sume 9,96 eura, avšak v bode 5. zmluvy sa dojednanie o žiadnej z týchto zmluvných pokút nenachádza, a teda žalobca by ani v prípade preskúmateľnosti žaloby nárok na zmluvné pokuty nemal, keďže chýba písomné dojednanie o týchto zmluvných pokútach.

33. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu za odôvodnený v časti o zaplatenie sumy 459,16 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 459,16 eura od 03.07.2020 do zaplatenia, preto žalobe v tomto rozsahu vo výroku I. rozsudku vyhovel a vo zvyšku (v časti zmluvných pokút) žalobu vo výroku II. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

34. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

35. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, určil súd žalovanému na plnenie v súlade s § 232 ods. 3 CSP primerane dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

36. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

38. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

39. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobca bol úspešný v časti sumy 459,16 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 78 % a hrubý úspech žalovaného 22 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 56 % (78 - 22). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 56% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na uplatnenie § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).